

Medeltida kyrkor

Ett ljus för de döda

Stillhetens svalka
under vitkalkade kryssvalv
Tack
för stund som farit har
Jag talar till dig
en bland de många döda
talar till Dig
Om livets och dödens
hemligheter

Lafrans gjorde denna sten
Gud vare nådig
den själ
som här vilar
ett tusen år
och trehundra år och femtio
från Guds födelse
till digerdöden

Lev väl
Bakom och
emellan
orden
lurar
tomheten
Idag kung
imorgon död

Ett ljus för de levande

Stillhetens svalka
under vitkalkade kryssvalv
Tack
för stund som inne är
Jag talar till dig
en av de ännu icke
döda
talar till Dig
Den vita vägen
utanför
för till havet

I farleden
stävar fartygen
Öden
utan destination
vart och ett med sin egen flagg:
Lidandet, ledan och
och lyckan
Dessa råa stycken
av liv

Nåd att få välja
mellan det omöjliga
och det likgiltiga
Lär oss betänka
hur få våra dagar är
så att vi må undfå visa hjärtan

To home at last

Friden och vemodet på
kyrkogården
Kanske är det Guds egen hand
som med lavar
ritar tecknen
på stenarna
skiljer ut de saliga från
de förtappade

Någon gång kan man uppleva
att livet och verkligheten
vill en något...

I närheten finns en gård
som heter Skymnings
vardagens poesi
Och husbondedottern Maria
dog 1915 på Molner
vad ville väl livet henne?

Vem känner vindens vägar?
Vem vet vad för slags kärlek
vi ska möta
(om ens någon)

livets och dödens
hemligheter
vardagens magi